

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om
ändring av kabelsändningslagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att kabelsändningslagen ändras så att den överensstämmer med telelagen såtillvida att den gäller programsändningar i alla slag av telenät och som till sin tekniska uppbyggnad lämpar sig för detta som är kostnadsmässigt förmånliga. För närvarande skulle programdistribution som sker i ett annat nät än ett lokalt telenät som endast består av ledningar helt stå utanför lagens tillämpningsområde. Dylik verksamhet är bl.a. programdistribution via mikrovågor. Vidare föreslås att uppgiften att övervaka att lagen iakttas överförs från trafikministeriet till Teleförvaltningscentralen. Vid idkandet av televisionsverksamhet har delningen av rundradiosatelliter och förmedlingssatelliter förlorat i praktiken betydelse. För att undvika förvirringen föreslås att definitionen för förmedlingssatelliter slopas och i stället vid sakinnehållen använda satellit som ett allmänbegrepp.

I EES-avtalet förbinder sig Finland att iaktt

kraven i det direktiv om televisionsverksamhet som Europeiska gemenskapernas (EG) råd har givit. Gällande lag täcker inte satellitsändningar från Finland. Avsikten är att denna verksamhet skall omfattas av lagen. Detta förutsätts bl.a. av de artiklar i direktivet om televisionsverksamhet som gäller ansvars- och övervakningsfrågor. Det föreslås även att rätten att utöva kabelsändningsverksamhet utvidgas på det sätt som EES-avtalet förutsätter. Möjligheten att i sista hand få sak som behandlar rätten till svaromål prövad av domstol införs i lagstiftningen.

Propositionen ansluter sig till avtalet om det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Avsikten är att de föreslagna lagändringarna skulle träda i kraft samtidigt som EES-avtalet till de delar de anknyter till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och i övrigt, genast efter att lagen har godkänts och stadfästs.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	3. Propositionens verkningar i fråga om organisation och personal	7
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	4. Propositionens ekonomiska verkningar	7
2. Nuläget och ärendets beredning	3	4.1. Allmänt	7
2.1. Nuläget	3	4.2. Kostnaderna för programdistribution via mikrovågor	7
2.1.1. Tillämpningsområdet för kabelsändningslagen	3	5. Propositionens förhållande till utvecklingen i Europa	8
Lokala telenät för programdistribution	3	6. Beroende av övriga propositioner och internationella avtal	8
Programdistribution via mikrovågor	4	DETALJ MOTIVERING	8
Kabellänksystem i andra länder ..	5	1. Motivering till lagförslaget	8
2.1.2. Övervakning av kabelsändningsverksamheten	6	2. Ikraftträdande	10
2.1.3. Rätten att utöva kabelsändningsverksamhet	6	LAGTEXT	10
2.1.4. Program via satellit	6	BILAGA	13
2.1.5. Rättelse av felaktig uppgift	6	Paralleltexterna	13
2.2. Ärendets beredning	7		
2.2.1. Avgivarna av utlåtande	7		
2.3. Övriga utredningar	7		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhällseliga betydelse

Telekommunikation har en djup inverkan på samhällsutvecklingen genom individer, förvaltningen och näringslivet. Effekten förstärks av den betydelse datatekniken har för samhället eftersom den är nära förknippad med telekommunikationen och håller på att integreras med denna. Det är viktigt att stöda telekommunikationens utveckling så att effektiv telekommunikationsservice finns tillgänglig i så stor omfattning, så förmånligt och så jämlikt som möjligt.

Telenät används även till masskommunikation. Kabelsändningsverksamhet, som kräver koncession, utövas i 217 lokala telenät i Finland. I slutet av 1991 omfattade verksamheten ca 770 000 hushåll, vilket innebär en tredjedel av hela befolkningen. Kabelsändningsverksamhetens omsättning 1991 uppgick till ca 300 milj. mk.

Kabelsändningsverksamhet utövas av televerken och av bolag som har grundats särskilt för ändamålet. Televerket äger nästan undantagslöst de ledningsnät som används för kabelsändningar. Största delen av kabelsändningarna är distribution av inhemska och utländska rundradiosändningar samt satellitprogram.

Kabelsändningslagen (307/87) gäller programverksamhet i ledningsnät. Regleringen av programverksamheten är och bör också vara mycket allmänt formulerad främst på grund av yttrandefriheten. Kabelsändningsverksamheten är dock beroende av koncession. Tillståndsförfarandet har varit ägnat att trygga verksamhetens kontinuitet och möjligheten för nya företag att tillträda i branschen samt att säkerställa de mål som uppställts beträffande programmets mångsidighet och deras inhemska och lokala karaktär.

Ur samhällssynvinkel är det viktigt att dessa mål kan tryggas i all masskommunikation i telenät, oberoende av hur nätet är tekniskt uppbyggt. Sådana tekniska lösningar som baserar sig på radioteknik och som enligt gällande lagstiftning i Finland inte alls omfattas av stadganden som gäller programverksamhet har använts i vissa andra länder. De som idkar kabelsändningsverksamhet samt tillverkar teknisk utrustning i Finland har visat intresse för dessa lösningar. Man kan betrakta det som en

samhällsmässigt positiv utveckling att de som utövar kabelsändningsverksamhet bereds möjlighet att i sin verksamhet använda all teknisk utrustning som utvecklas inom telekommunikationen. Sålunda erbjuds de som utövar kabelsändningsverksamhet en möjlighet att med hjälp av dessa system utvidga programservice för medborgarna på ett mer ekonomiskt, snabbare och regionalt jämlikare sätt än vad som är möjligt via ledningsnät.

2. Nuläget och ärendets beredning

2.1. Nuläget

2.1.1. Tillämpningsområdet för kabelsändningslagen

Lokala telenät för programdistribution

Det tekniska genomförandet av kabelsändningar är televerksamhet enligt 2 § 1 punkten telelagen (183/87). Kabelsändningslagen gäller i huvudsak endast programverksamhet. Däremot gäller telelagen byggande och upprätthållande av telenät för kabelsändningar samt skötsel av teletrafiken. Båda lagarna förutsätter koncession för utövande av respektive verksamhet.

För att dubbelt koncessionsförfarande skall undvikas stadgas i 6 § 2 mom. telelagen att koncession enligt telelagen inte behövs för byggande och upprätthållande av lokala nät som är avsedda enbart för sändning och distribution av program. Ett sådant lokalt nät som avses i stadgandet kan vara ett telenät som nu används för kabelsändningar och endast består av ledningar. Definitionen av ett telenät enligt 2 § 1 punkten telelagen begränsas dock inte bara till detta.

Ett telenät enligt telelagen kan vid kommunikation delvis eller helt och hållet uppkomma vid bruk elektromagnetiska vågor utan att ledningar nyttjas. Enligt telelagen behövs koncession för televerksamhet således inte heller för ett dylikt är lokalt nät för programsändningar utan ledningar.

Problemet är att kabelsändningslagen enligt 2 § 1 punkten endast gäller sändning av program för allmänheten med "elektromagnetiska

vågor via ledningar". Detta leder till att för sändning och distribution av program i lokalt telenät som består av annat än ledningar inte behövs koncession enligt någondera av de lagar som gäller telekommunikation. Om det samtidigt är fråga om en sådan programdistribution som inte heller kan anses vara rundradioverksamhet enligt lagen angående radioanläggningar (8/27), blir programdistributionen till denna del helt oreglerad genom lag och koncessioner. Följden är att programdistributörernas ställning avviker på ett betydande sätt från varandra beroende på den tekniska utrustning de använder.

Rundradioverksamhet definieras inte i lagen angående radioanläggningar. I allmänhet hänvisas till definitionen av rundradioverksamhet i det radioreglementet som ansluter sig till den internationella telekonventionen (FördrS 5/86). Enligt reglementet är rundradioverksamheten radiotrafik, där utsändningarna är avsedda att mottagas direkt av den stora allmänheten. Motsvarande definition finns i 2 § 6 punkten kabelsändningslagen med hänsyn till behoven i denna lag. Ofta förutsätts dessutom att sändningarna sker på de frekvenser som i radioreglementet har reserverats för rundradioverksamhet.

Definitionen i radioreglementet binder dock inte Finlands lagstiftning eller tolkningen av denna med undantag av internationella åtgärder som vidtas i syfte att trygga ostörda radiosändningar. Någon definition av rundradiosändningar har inte behövts i finsk lagstiftning, eftersom gränsen mellan rundradioverksamhet och annan programdistribution har varit klar och också utan en dylik. På grund av den tekniska integrationen mellan målinriktad telekommunikation och masskommunikation är gränsdragningen inte längre alltid så självklar.

Programdistribution på frekvenser som har reserverats för fast radiotrafik kan åtminstone inte anses vara sådan rundradioverksamhet som avses i 1 § 3 mom. lagen angående radioanläggningar, om rätten att ta emot program beror på ett avtal mellan distributören och mottagaren och mottagaren innehar en anläggning som distributören har överlåtit och som behövs för att program mottagningen skall vara tekniskt möjlig. Enligt 7 § 2 mom. och 20 § radiolagen (517/88) är det till och med straffbart att utan tillstånd inneha utrustning som är avsedd att avlägsna skydd för en radiosändning. Sådan programdistribution uppfyller inte

heller definitionen av rundradioverksamhet i radioreglementet.

Däremot kan programdistribution även på andra frekvenser än sådana som har reserverats för rundradioverksamhet anses vara rundradioverksamhet enligt 1 § 3 mom. lagen angående radioanläggningar, om mottagning av programmen är möjlig för vem som helst som använder allmänt tillgänglig teknisk utrustning.

Även om telenät som fungerar utan koncession enligt telelagen endast kan vara lokala, utgör lagen inget hinder för att programutbudet kan vara detsamma i flera nät. Likaså kan rundradio- och satellitprogram sändas samtidigt till och med i alla distributionsnät.

Programdistribution via mikrovågor

Sådana system för programdistribution som helt eller delvis genomförs i ett annat telenät än ett som består av ledningar har under de senaste åren tagits i bruk på olika håll i världen, i synnerhet i glest bebodda trakter i Nordamerika. Eftersom användningen av vissa sådana system har väckt stor uppmärksamhet även i Finland, är det skäl att behandla dem utförligare även i detta sammanhang. Förmodligen kommer sådana system snart att byggas även i Finland. Det är nödvändigt att systemen anpassas till lagstiftningen om programutbud, eftersom det inte är motiverat att kravet på koncession för programdistributionen och därigenom verksamhetsutövarnas förutsättningar skall påverkas av vilket material som förmedlar den elektromagnetiska signalen.

I dessa MMDS-system (Multichannel Microwave Distribution System), som på svenska kallas bl.a. kabellänkar och mikrovågstelevisioner, förmedlas TV-bilden till mottagarna via mikrovågor (1—30 GHz) på flera kanaler. I USA används även äldre kabellänksystem som fungerar med en eller två kanaler (MDS), men abonnenterna minskar snabbt i antal.

Av tekniska och ekonomiska skäl har man i andra länder tidigare i allmänhet använt frekvensområdet 2,5 GHz för distribution via kabellänk. Användningen av frekvenser över 12 GHz har även varit möjlig. I Finland är det också naturligt, eftersom 2 GHz-området används för många andra ändamål. För att kabellänkverksamhet skall kunna påbörjas krävs koncession för användningen av de ak-

tuella frekvenserna. Myndigheterna bör också ha en möjlighet att på lagliga grunder förbjuda användningen av frekvenserna, om denna inte är ändamålsenlig. Den världsomfattande administrativa radiokonferensen (WARC-92) frekvenserna (2 gånger 200 MHz) fastställde inom 12 GHz-området för kabellänkanvändning. När det tillåtna frekvensområdet används som två transmissionskanaler för flera kanaler, kan inte sändarna alternera på samma sätt som rundradiosändarna för en kanal. Sålunda ändras inte den programmässiga kedjebildningen i kabelsändningsnäten.

Eftersom frekvenser är en begränsad naturresurs, är det också av den orsaken motiverat att kräva såväl teknisk licens som koncession för kabellänkverksamhet.

Av tekniska skäl skall mottagarantennerna i allmänhet finnas inom synhåll från sändaren. Sändarens räckvidd är högst 10—30 km.

Systemet kan i princip genomföras så att radiosignalen sänds direkt till allmänheten. I praktiken blir en direktdistribution av program till allmänheten inte aktuell bl.a. på grund av olovlig mottagning och frågor rörande upphovsrätt. På grund av erfarenheter i andra länder torde distributionen utan undantag genomföras så att mottagning av program är möjlig endast med en särskild apparat som distributören i enlighet med ett avtal ställer till mottagarens förfogande. Utvecklingen av dylika krypteringsapparater, som är skilda för varje abonnent och programkanal, motsvarar den allmänna uppfattningen att vi i framtiden i allt större utsträckning kommer att övergå till avgifter som bestäms enligt vilket program vi tittar på, dvs. den s.k. "pay-per-view"-principen. Krypteringsapparaten fungerar då samtidigt som faktureringsmätare.

Kabellänksystem används för att ersätta kabeldistribution, eftersom kostnaderna för kabellänkarna är lägre om de kablar som distributionen kräver är långa. Fördelarna blir uppenbara i små tätorter och i gleset bebodda områden. Fördelen med krypterade televisionssignaler är att den som utövar kabelsändningsverksamhet besparas kostnaderna för byggande av ett distributionsnät för sådana hushåll som inte beställer program. En betydande fördel är även att distributionen är smidigare. Abonnenten behöver inte vänta på att ett kabelnät skall byggas, vilket går mycket långsamt jämfört med uppförandet av en kabellänk.

Trådbaserad kabeldistribution är ett konkur-

renskraftigare system än kabellänkdistribution tack vare sin större kanalkapacitet i de fall då kabelanslutningarna är tillräckligt många. Kabellänkarnas kapacitet kommer att vara ungefär 2 gånger 20—25 kanaler.

I Finland, där antalet hushåll som har anslutit sig till telenät för kabelsändning redan nu är betydande, kommer kabellänksystemen enligt propositionen att användas av sådana som redan utövar kabelsändningsverksamhet. Då kan kabellänkdistribution, som är förmånligare och snabbare, användas i glesbygdsområden och för att ersätta trådbaserade ledningsnät under byggnadstiden.

Enligt en undersökning har man uppskattat att det potentiella antalet anslutningar till kabellänksystemen utöver de hushåll som redan är anslutna till kabeldistribution skulle uppgå till ca 400 000 hushåll inom småhusområden i tätorter med omnejd. Förutsatt att hälften av dessa potentiella hushåll skaffar en anslutning, kan kabellänksystemen omfatta ca 10 % av hushållen i hela Finland.

Konkurrensverket har ansett det motiverat, att i lagen given om kabelsändning införs delvis programdistribution som sker med mikrovågor med betraktande därav, att ibruktage av den nya tekniken ger möjlighet att utvidga servicen ekonomiskt på områden där byggande av behövliga kabelnät vore dyrt. Ökningen av utbudsalternativ och förbättringen av tillgänglighet inverkar positivt på branschen och är också konsumenten till nytta.

Eftersom avsikten med tillåtande av den nya tekniken inte är att åstadkomma snedvridning av konkurrenssituationen inom televisionsverksamheten kommer regeringen att följa med utvecklingen av programdistributionen som använder sig av mikrovågor och vid behov tillgripa de åtgärder som ärendet kräver. Enligt konkurrensverkets uppfattning kunde man vid behov ingripa med hjälp av en konkurrenslag då en möjlig monopolsituation missbrukas.

Det är också regeringens avsikt, att kabellänkdistribution används i första hand på sådana områden där det är svårt eller omöjligt att ordna kabeldistribution med tråd.

Kabellänksystem i andra länder

Fungerande kabellänksystem finns bl.a. i USA, Kanada, Australien, Irland och vissa länder i Fjärran Östern. I Finland har bl.a.

tillverkare av teknisk utrustning och sådana som idkar kabelsändningsverksamhet visat intresse för kabellänkar.

I USA inleddes kabellänkverksamhet redan i början av 1970-talet med MDS med en eller två kanaler, som var en föregångare till MMDS. Eftersom kabeltelevisionen inte ännu hade blivit allmän, ökade anslutningarna till MDS snabbt i antal. I början krypterades inte radio-signalen, vilket gav upphov till en omfattande olovlig mottagning. De som idkade verksamhet råkade därför i ekonomiska svårigheter.

När trådbaserade kabeltelevisionssystem började byggas i stor omfattning på 1970-talet, förlorade MDS-systemen sin konkurrenskraft, eftersom de kunde erbjuda högst två kanaler. I Nordamerika omorganiserades frekvenserna så att kabellänksystemen omfattade hela 33 kanaler på ett område (radie 40—60 km).

I USA är frekvenserna för kabellänkverksamhet främst av tekniska skäl 2,5...2,686 GHz. Det sammanlagda antalet anslutningar till system med flera kanaler uppgick i slutet av 1988 till ca 160 000 och det beräknas öka snabbt. Antalet anslutningar till MDS, som har en eller två kanaler, (mindre än 100 000 abonnenter vid utgången av 1988) beräknas minska på motsvarande sätt.

I USA var 1987 drygt 30 MDS-system med en eller två kanaler i funktion. Största delen av dessa är små system med 100—1000 anslutningar. MMDS-kabellänksystem med flera kanaler fanns vid utgången av 1987 på 15 orter i USA. Systemen erbjöd i genomsnitt sju programkanaler. Antalet abonnenter varierar från ett tiotal till närmare 40 000. Man kan anta att utvecklingen av kabellänkar med flera kanaler fortsättningsvis kommer att vara snabb.

I Kanada finns vissa kabellänksystem med få abonnenter. I Australien fungerar 18 system och i 11 storstäder har nyligen beviljats ett flertal nya koncessioner. Ett mindre antal kabellänksystem finns även i Sydkorea och Hong Kong.

I Irland, där man exceptionellt nog ville distribuera hela BBC:s produktion till alla mottagare, täcker kabellänkverksamheten hela landet så att landet är indelat i 26 frekvensceller. För sändningsverksamhet har beviljats 8 koncessioner så att varje koncessionsinnehavare disponerar över flera celler. För närvarande, så länge verksamheten ännu är ny, är antalet abonnenter 5 000—7 000, men det potentiella

antalet abonnenter uppskattas till ca 500 000. I Irland används frekvensområdet 2,5...2,676 GHz.

2.1.2. Övervakning av kabelsändningsverksamheten

Med stöd av gällande lag övervakas kabelsändningsverksamheten av trafikministeriet fastän övervakningen av annan lagstiftning om telekommunikation ankommer på Teleförvaltningscentralen. Härav föreslås förflyttande av övervakningen till Teleförvaltningscentralen.

2.1.3. Rätten att utöva kabelsändningsverksamhet

Enligt gällande lag kan koncession för kabelsändningsverksamhet beviljas en finsk medborgare eller ett finskt samfund. Enligt EES-avtalet skall principen om icke-diskriminering intas i finsk lagstiftning. Avsikten är därför att även kabelsändningslagen skall ändras så att koncession förutom åt ett finskt samfund kan beviljas i Finland registrerad filialrörelse som ägs av utländsk näringsidkare.

Eftersom det under den tid som gällande lag har varit i kraft inte har uppstått något behov att bevilja enskilda medborgare koncession, föreslås att denna möjlighet slopas.

2.1.4. Program via satellit

I Finland finns för tillfället ingen lagstiftning som gäller satellitsändningar från Finland. Enligt det av Europeiska gemenskapernas råd givna direktivet den 3 oktober 1989 (89/552/EEG) om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utövandet av sändningsverksamhet för television, senare EG:s televisionsdirektiv, bär utsändarlandet ansvar för satellitsändningarna.

Genom en ändring av 2 § 2 mom. kabelsändningslagen kommer dylik verksamhet att omfattas av kabelsändningslagen.

Vid distribution av televisionsprogrammets sändningarnas indelning i sk. förmedlingssatelliter och rundradiosatellitsändningar har förlorat betydelse. För att förhindra förväxlingen föreslås att upphäva i 2 § 8 mom., i vilket

definieras förmedlings satellit, och ersätta begreppet förmedlings satellit i 12 § med satellit begreppet.

2.1.5. Rättelse av felaktig uppgift

Enligt kabellagstiftningen är det inte möjligt att göra ett tvistemål till domstol, när tvistemålet behandlar rätten till svaromål eller andra skyddsåtgärder i fråga om rättelse av felaktig sakuppgift i televisionsprogram. Enligt EG:s televisionsdirektiv skall ett sådant förfarande upprättas. Man föreslår att ett nytt 4 mom. som behandlar denna fråga skall fogas till 20 § i kabelsändningslagen. Ett motsvarande stadgande som behandlar rundradioverksamheten kommer att fogas till radioansvarighetslagen (219/71).

Avsikten är inte att med denna ändring påverka den roll de elektroniska medierna har i den samhällliga diskussionen eller innehållet i den programverksamhet som de elektroniska medierna står för. Med rätten till svaromål avses i detta sammanhang närmast rättelse av felaktiga sakuppgifter.

2.2. Ärendets beredning

2.2.1. Avgivarna av utlåtande

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid trafikministeriet. Om förslaget har begärts utlåtanden från Oy Yleisradio Ab, MTV Ab, Finlands Kabeltelevisionsförbund r.f., Teleförvaltningscentralen, Telefoninrättingarnas förbund r.f., Post- och televerket, Industrins Centralförbund samt konkurrensverket.

2.3. Övriga utredningar

Trafikministeriet har låtit göra en undersökning om de ekonomiska verkningarna av programdistribution via kabellänk.

3. Propositionens verkningar i fråga om organisation och personal

Enligt propositionen skulle övervakningsuppgifterna i anslutning till kabelsändnings-

verksamheten överföras från trafikministeriet till Teleförvaltningscentralen. Förslaget medför inte något omedelbart behov av nyanställningar.

4. Propositionens ekonomiska verkningar

4.1. Allmänt

Propositionen har inga omedelbara ekonomiska verkningar av betydelse. Påbörjandet av programdistribution i ett annat telenät än ett som endast består av ledningar torde innebära att konkurrensläget för sådana som utövar kabelsändningsverksamhet förbättras endast obetydligt. Detta beror på att serviceutbudet bereddast och kostnaderna samtidigt sänks för användarna. Med beaktande av erfarenheterna av konkurrensen i fråga om elektronisk masskommunikation, kommer utnyttjande av bl.a. mikrovågstekniken uppenbarligen inte att ha någon nämnvärd inverkan på rundradioverksamhetens ekonomi.

4.2. Kostnaderna för programdistribution via mikrovågor

Sändningsutrustningen för ett kabellänksystem är i princip likadan som UHF- eller VHF-sändningsutrustning. Sändningseffekten är liten (10—100 W). Enligt uppgift är priset på en sändningsanläggning 200 000—300 000 mk per kanal. Priset på antennmasten är 500 000—1 000 000 mk och en krypteringsanläggning, som krypterar särskilt för varje abonnent, kostar ca 300 000 mk. Kostnaderna för t.ex. en sändningsanläggning med åtta kanaler uppgår sålunda inklusive krypteringsutrustning och master till 2,4—3,7 milj. mk. Om masten samtidigt är i annat bruk och kostnaderna kan delas mellan olika användningsändamål, sjunker de i motsvarande mån. Priserna på sändningsanläggningar för frekvensområden över 10 GHz torde till en början vara tre till fem gånger större. Driftkostnaderna för kabellänkar är obetydliga.

Vid användningen av frekvensområde 2 GHz räcker små (25—45 cm) antenner av tråd- eller rörnät. På högre frekvenser kan en synnerligen liten parabolantenn användas. Vid mottagning- en behövs dessutom en frekvenskonverter som i allmänhet ingår i antennutrustningen.

En televisionssignal som förmedlas via en

kabellänk är i allmänhet individuellt krypterad (kodad) och därför behövs även en särskild dechiffreringsanläggning (dekoder) vid mottagningen. Den motsvarar den dekoder som används i nuvarande kabelsändningsnät och kan monteras antingen i anslutning till mottagaren eller antennen.

Priset på monterad mottagningsutrustning är ca 2 000—3 000 mk. På högre frekvenser stiger priset på antennerna och konvertern av tekniska skäl och uppgår t.ex. på frekvenser över 10 GHz uppskattningsvis till det dubbla. Många komponenter i mottagningsutrustning för kabellänkar på frekvensområden över 10 GHz är desamma som komponenterna i mottagningsanläggningar för rundradiosatelliter. När halvledartekniken och mottagningstekniken för satellitsändningar utvecklas och serieproduktion uppstår även på frekvensområden över 10 GHz, är det möjligt att kostnaderna för mottagning med kabellänkar sjunker betydligt.

Systemet kan genomföras på samma sätt som det nuvarande kabelsändningssystemet så att dekodern allttjämt kommer att ägas av den som utövar sändningsverksamheten. På så sätt föranleder en eventuell senare övergång från kabellänkdistribution till kabelnät inga extra kostnader för användaren. Den som utövar sändningsverksamhet täcker sina kostnader med anslutnings- och hyresavgifter. Priset på en sådan dekoder som behövs för mottagning är ca 1 000 mk. Hyran skulle vara några tiotals mark per månad, dvs. mindre än avgiften för vissa av de dyraste programkanalerna.

Totalinvesteringarna i kabellänksystem på frekvensområdet 2 GHz är ca 7 000 mk per hushåll i ett system med 1 000 abonnenter och sjunker till knappt 4 000 mk i ett system med 10 000 abonnenter. Investeringarna i system på frekvensområden över 10 GHz torde överstiga 11 000 mk om antalet abonnenter är 10 000. När tekniken och produktionen utvecklas sjunker kostnaderna även på detta frekvensområde.

5. Propositionens förhållande till utvecklingen i Europa

Enligt kabelsändningslagen kan endast en finsk medborgare eller ett finskt samfund få koncession för kabelsändningsverksamhet. Enligt EES-avtalet skall stadganden som strider mot jämställdhetsprincipen avlägsnas i lagstiftningen. Förslaget till en ändring av 3 § i kabelsändningslagen gör att lagstiftningen i Finland till denna del överensstämmer med EES-avtalet.

Bestämmelserna i EG:s televisionsdirektiv skiljer sig inte nämnvärt från de bestämmelserna som reglerar televisionsverksamheten eller rådande praxis i Finland. Enligt EG:s televisionsdirektiv bör medlemsstaterna säkra genom sakenliga medel och inom ramen för lagstiftningen, att televisionsbolagen som tillhör denna lagskipande makt följer bestämmelserna i EG:s televisionsdirektiv. Sändningar av televisionsprogram via satelliter är utanför lagstiftningen som gäller för programverksamhet och reklamer. Tillsvidare har sändningar av satellitprogram inte påbörjats, men om en dylik verksamhet påbörjas, kunde denna verksamhet regleras genom ändring av 12 § och bestämmelser som hänför sig härtill.

EG:s televisionsdirektiv förutsätter, att tvistemålet om rätten till svaromål kan föras till domstol. Härmed föreslås en komplettering till kabelsändningslagens 20 § med vederbörande bestämmelse. I direktivet avses med svaromål sådana fall då närmast fysiska och juridiska personers intressen har skadat p.g.a. felaktiga sakuppgifter.

6. Beroende av övriga propositioner och internationella avtal

Propositionen ansluter särskilt till regeringens proposition om godkännandet av vissa bestämmelser om avtalet till det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslaget

Av de orsaker som framförts i den allmänna motiveringen föreslås att lagen utvidgas så att den gäller programdistribution i alla telenät. Stadgandena i 2, 3, 6, 8, 10 och 12 §§ ändras i viss utsträckning. Däremot är det inte nödvändigt att av denna orsak ändra stadgandena om programutbudet, distributionen av rundradio-sändningar och ansvaret för dem i kapitlen 4—6. Skyldigheten att distribuera vissa rundradiosändningar, den s.k. must carry-principen, skulle förbli i kraft. Inom kabellänkdistributionen skall koncessionsinnehavaren svara för distributionsskyldigheten t.ex. så att rundradioprogrammen fortfarande tas emot via en särskild antenn i varje fastighet och förenas med de övriga programkanalerna i mottagningsanordningen.

2 §. *Definitioner.* Förslagen till ändringar i 1 och 3 punkten i paragrafens 1 mom. beror på omständigheter som framförts i den allmänna motiveringen. Definitionen på telenät i 2 punkten motsvarar definitionen i telelagen. Sålunda intas i lagstiftningen stadganden även om sådana telenät i vilka programmen överförs eller distribueras delvis med utnyttjande av radioanläggningar. För att programmets distributionsnät skall vara ett telenät får tjänsterna inte vara sådana att de direkt kan mottas av allmänheten med mottagare som allmänt saluförs, utan mottagandet förutsätter ett särskilt avtal för abonnemang och en därtill hörande dekoder för varje abonnent.

Enligt förslaget skall tillämpningsområdet för lagstiftningen även omfatta sådana programdistributionsnät till vilka hör t.ex. radiolänkar samt program som sänds via en förmedlings satellit i Finland.

Sådana programdistributionssystem som inte bildar telenät skall även i fortsättningen omfattas av de stadganden som rör rundradioverksamheten. Ett telenät bildas inte av t.ex. ett sådant programdistributionsnät som utnyttjar mikrovågor och i vilket sändningarna direkt kan mottas av allmänheten utan ett särskilt avtal som ingås med distributören och utan en anläggning för mottagandet som fås av distributören. Såvida verksamheten grundar sig på över 50 % annan än med kabelförmedling utförd distribution skulle det för verksamheten krävas i radiolagen 1 § nämnd koncession.

Om det telenät som används för programdistributionen inte är lokalt, behövs för det eller för ett nät som sammanbinder de lokala näten fortfarande med stöd av 6 § 2 mom. telelagen sådan koncession som avses i 4 eller 5 § telelagen. Beviljande av koncessionen för ett programdistributionsnät som är mera omfattande än ett lokalt nät skulle således alltid prövas särskilt.

För att förhindra förväxlingen föreslås att upphäva definitionen på förmedlings satellit. I praktiken har sändningarnas indelning i program via förmedlings satelliter och program via rundradiosatelliter förlorat betydelse.

3 §. *Koncession.* Enligt förslaget skall rätten att få koncession för utövande av kabelsändningsverksamhet ändras så att en privatperson inte längre skall ha rätt att få koncession för utövande av kabelsändningsverksamhet. Lagen har varit i kraft sedan 1988 och ingen enskild person har under den tid lagen varit i kraft beviljats koncession. Privatpersoner har inte heller anhållit om koncession.

I enlighet med EES-avtalet skall stadganden som strider mot principen om icke-diskriminering slopas. Den gällande lagstiftningen i Finland måste ändras så att den stämmer överens med principen om ickediskriminering. Med anledning härav föreslås att koncession för kabelsändningsverksamhet skall förutom åt finskt samfund beviljas också åt i Finland registrerad filialrörelse som ägs av utländsk näringsidkare. Om hur en utländsk näringsidkares filialrörelse införs i handelsregistret stadgas i handelsregisterlagen (129/79). Koncession för kabelsändningsverksamhet medför lagstadgade skyldigheter. På grund av det ansvar som följer av skyldigheterna måste det förutsättas att den som utövar kabelsändningsverksamhet är registrerad i Finland.

6 §. *Användning av telenät.* 8 §. *Villkor för upplåtande av ledningsnät, programkanal och programtid.* Med anledning av vad som anförts i den allmänna motiveringen föreslås att paragraferna skall gälla alla telenät i stället för ledningsnät.

10 §. *Inhemskt program.* I den nuvarande lagstiftningen används en period om 6 månader då man beräknar den minimiandel program av inhemskt ursprung som nämns i koncessionen. Eftersom det i internationella sammanhang för

nämnda ändamål används perioder om ett år föreslås att paragrafen ändras.

12 §. *Program via satellit.* Vår kabellagstiftning gäller för närvarande inte satellitprogram som sänds från Finland. Enligt direktivet om televisionsverksamhet ansvarar utsändarlandet för satellitdistribuerade program samt för att programmen stämmer överens med direktivet. Med anledning härav föreslås att en dylik verksamhet skall omfattas av kabelsändningslagen.

15 §. *Anmälan om distribution av rundradiosändningar.* Då tillsynen över att lagen följs enligt förslaget skall överföras på Teleförvaltningscentralen, föreslås även att den tillsynsuppgift som enligt paragrafen rör distributionen av rundradiosändningar överförs på Teleförvaltningscentralen.

16 §. *Skyldighet att distribuera vissa rundradiosändningar.* I överensstämmelse med den allmänna motiveringen föreslås att stadgandet i 2 mom. skall gälla endast ledningsnätet så att onödig användning av radiovågor förhindras.

20 §. *Rättelse av felaktig uppgift.* Enligt artikel 23 i EG:s televisionsdirektiv skall varje fysisk eller juridisk person, oavsett privat-, förvaltnings- eller staffrättsligastadganden i medlemsstaterna, vars lagenliga intresse eller speciellt ära har kränkts på grund av distribuering av felaktiga sakuppgifter i televisionsprogram. Oberoende av nationalitet har rätt till svaromål eller andra motsvarande skyddsåtgärder. I den gällande kabelverksamhetslagstiftningen beaktas detta. Ovannämnda direktiv förutsätter dock att tvistemål beträffande frågan vid behov också skall kunna föras i domstol. Eftersom rättskyddet också skall gälla utlänningar och eftersom behandlingen av saken också förutsätter en viss sakkunskap, som lämpligast kunde koncentreras på rådstuvurätten, och eftersom Helsingfors rådstuvurätt ock-

så enligt 7 § i radioansvarighetslagen (219/71) är laga domstol föreslås att alla mål i anslutning till saken prövas i Helsingfors rådstuvurätt. Utgående från detta föreslås, att ett 4 mom. som stadgas om förfarandet i dylika fall fogas till paragrafen.

22 §. *Allmän ledning, utveckling och tillsyn.* Den allmänna styrningen, utvecklingen och övervakningen av verksamheten ankommer på trafikministeriet enligt såväl telelagen som radiolagen. Tillsyn över att lagen iakttas utövas däremot av Teleförvaltningscentralen med stöd av 18 § 2 mom. telelagen (519/88) och 15 § 1 mom. radiolagen. För att kommunikationslagstiftningen skall förenhetligas och eftersom tillsynen över att lagen iakttas på ett naturligare sätt hör till en organisation av typen centralt ämbetsverk än till ett ministerium föreslås att en motsvarande fördelning av uppgifterna skall genomföras även beträffande kabelsändningsverksamhet. Teleförvaltningscentralen skall även ges rätt att använda de tvångsmedel som nämns i paragrafen.

26 §. *Sökande av ändring.* Ändringen i stadgandet om ändringssökande beror på de ändringar som föreslagits i 22 §.

2. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart Riksdagen har antagit den.

Lagens 3 § 1 mom., 12 och 20 § 4 mom. föreslås träda i kraft samtidigt som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I enlighet med förslaget till ikraftträdelsestadgande stadgas, därom i förordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av kabelsändningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kabelsändningslagen av den 13 mars 1987 (307/87) 2 §, 3 § 1 mom., rubriken för 3 kap., rubriken för 6 § och 1 mom., rubriken för 8 § samt 1 och 2 mom., 10 § 2 mom., 12, 15, 16, 22 och 26 §§, samt

fogas till 20 § ett nytt 4 mom., som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kabelsändning* och *kabelsändningsverksamhet* sändning av program för allmänheten i ett telenät som i huvudsak består av ledningar,

2) *telenät* en i 2 § 1 punkten telelagen (183/87) avsedd sammanfattning eller en del därav,

3) *centralantennsystem* ett telenät där nätets mottagningspunkter finns i samma byggnad eller i byggnader nära varandra,

4) *programkanal* en kanal som används för kabelsändning,

5) *programverksamhet* att någon sänder eller låter sända program för egen räkning,

6) *rundradiosändning* radiosändning direkt för allmänheten *samt med*

7) *distribution av rundradiosändning* samtidig och oförändrad vidareändning av mottagen rundradiosändning.

3 §

Koncession

Rätt att utöva kabelsändningsverksamhet har ett finskt samfund eller en utländsk näringsidkares filialrörelse som är införd i handelsregistret i Finland, vilka beviljats koncession.

3 kap

Användning av telenät och programkanal

6 §

Användning av telenät

Den som äger ett telenät och som tillåter att nätet används för kabelsändning är skyldig att för sådan upplåta en outnyttjad del av disponibelt telenät till var och en som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet.

8 §

Villkor för upplåtande av telenät, programkanal och programtid

Ett telenät kan för högst fem år åt gången upplåtas till den som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet samt en programkanal och programtid till den som utövar programverksamhet.

När telenät, programkanal och programtid upplåts skall skäliga villkor och lika grunder iakttas i förhållande till alla dem som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet och dem som utövar programverksamhet, med beaktande av denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt koncessionsvillkoren.

10 §

Inhemsk program

I koncessionen skall bestämmas en hur stor

del av programmen som åtminstone skall vara av inhemskt ursprung. Minimandelen program av inhemskt ursprung får dock inte fastställas så att den är mindre än 15 procent eller större än 50 procent av programtiden i fråga om den som utövar kabelsändningsverksamhet, beräknat för en period om ett år. Då villkoren uppställs, skall de som utövar kabelsändningsverksamhet bemötas lika, med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

12 §

Program via satellit

Vad som stadgas i 9 och 10 §§ samt i 11 § 1 och 2 mom. gäller inte program som förmedlas via en satellit, om programmet vidareändras samtidigt och oförändrat i en för ändamålet särskilt reserverad programkanal. De program och reklamslag som sänds från Finland via en satellit skall utformas i enlighet med bestämmelserna i det av Europeiska gemenskapernas råd givna direktivet (89/552/EEG) om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utövandet av sändningsverksamhet för television.

15 §

Anmälan om distribution av rundradiosändningar

Den som distribuerar rundradiosändningar är skyldig att innan distributionen inleds till Teleförvaltningscentralen anmäla den ursprungliga utsändaren och sändningens ursprungsland, nätets utsträckning samt vilka slags program sändningarna huvudsakligen innehåller. Anmälan skall likaså göras när de omständigheter som uppgifterna gäller förändras väsentligt.

16 §

Skyldighet att distribuera vissa rundradiosändningar

En utövare av kabelsändningsverksamhet är skyldig att i sitt telenät som inte nyttjas för radiosändningar distribuera

- 1) de rundradiosändningar som är avsedda för hela landet och
- 2) de andra rundradiosändningar av Oy

Yleisradio Ab som är avsedda att tas emot inom koncessionsområdet för den som utövar kabelsändningsverksamhet.

Finns det inom samma telenät flera som utövar kabelsändningsverksamhet, skall dessa gemensamt se till att skyldigheten enligt 1 mom. fullgörs.

20 §

Rättelse av felaktig uppgift

Om utövaren av kabelsändningsverksamhet trots uppmaning inte sänder rättelse, har den som krävt rättelse rätt att väcka talan i Helsingfors rådstuvurätt för att vid vite ålägga denna att enligt 1 mom. göra rättelse av felaktig sakuppgift. Talan skall väckas inom tre månader, räknat från den dag då programmet som innehållit felaktig sakuppgift sändes.

22 §

Allmän ledning, utveckling och tillsyn

Den allmänna ledningen och utvecklingen av samt tillsynen över kabelsändningsverksamheten ankommer på trafikministeriet.

Det ankommer på Teleförvaltningscentralen att utöva tillsyn över att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser samt koncessionsvillkoren iakttas.

Trafikministeriet eller Teleförvaltningscentralen kan ålägga den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser eller mot något koncessionsvillkor att rätta saken.

Till förstärkande av det åläggande som avses i 3 mom. kan trafikministeriet eller Teleförvaltningscentralen förelägga vite och till förstärkande av det förbud som avses i 25 § kan trafikministeriet förelägga vite. Över beslut genom vilket vite föreläggs får besvär inte anföras.

Den som förelagt vite skall förordna om betalning av det.

26 §

Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som statsrådet fattat med stöd av 4 eller 24 §, trafikministeriet fattat med stöd av 1 § 2 mom. 6 punkten och 25 § samt trafikministeriet eller Teleförvaltningscentralen fattat med stöd av 22 § 3 eller 5 mom. får

sökas på det sätt som stadgas i lagen om
ändringssökande i förvaltningsärenden (154/
50).

Lagens 3 § 1 mom., 12 och 20 § 4 mom. träder
i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom
förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen för-
utsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Denna lag träder i kraft den

199 .

Helsingfors den 11 september 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Trafikminister *Ole Norrback*

Lag

om ändring av kabelsändningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i kabelsändningslagen av den 13 mars 1987 (307/87) 2 §, 3 § 1 mom., 4 § 1 mom., rubriken för 3 kap., rubriken för 6 § och 1 mom., rubriken för 8 § samt 1 och 2 mom., 10 § 2 mom., 12, 15, 16, 22 och 26 §§ samt

fogas till 20 § ett nytt 4 mom. som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kabelsändning* och *kabelsändningsverksamhet* sändning av program för allmänheten med elektromagnetiska vågor via ledningar,

2) *ledningsnät* sammanfattningen av ledningar av ovan nämnt slag jämte behövlig utrustning,

3) *centralantennsystem* ett ledningsnät där nätets mottagningspunkter finns i samma byggnad eller i byggnader nära varandra,

4) *programkanal* en kanal som används för kabelsändning,

5) *prograverksamhet* att någon sänder eller låter sända program för egen räkning,

6) *rundradiosändning* radiosändning direkt för allmänheten,

7) *distribution av rundradiosändning* samtidig och oförändrad vidare av mottagen rundradiosändning samt med

8) *förmedlingssatellit* en satellit som används radiokommunikationsservicen mellan vissa fasta jordstationer.

3 §

Koncession

Rätt att utöva kabelsändningsverksamhet har en finsk medborgare eller ett finskt samfund som beviljats koncession.

Förslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *kabelsändning* och *kabelsändningsverksamhet* sändning av program för allmänheten i ett telenät som i huvudsak består av ledningar,

2) *telenät* en i 2 § 2 punkten telanlagen (183/87) avsedd sammanfattning eller en del därav,

3) *centralantennsystem* ett telenät där nätets mottagningspunkter finns i samma byggnad eller byggnader nära varandra,

4) *programkanal* en kanal som används för kabelsändning,

5) *programverksamhet* att någon sänder eller låter sända program för egen räkning,

6) *rundradiosändning* radiosändning direkt för allmänheten samt med

7) *distribution av rundradiosändning* samtidig och oförändrad vidaresändning av mottagen rundradiosändning.

3 §

Koncession

Rätt att utöva kabelsändningverksamhet har ett finskt samfund eller en utländsk näringsidkares filialrörelse som är införd i handelsregistret i Finland, vilka beviljats koncession.

Gällande lydelse

3 kap

Användning av ledningsnät och programkanal

6 §

Användning av ledningsnät

Den som äger ett ledningsnät och som tillåter att nätet används för kabelsändning är skyldig att för sådan upplåta en outnyttjad del av disponibelt ledningsnät till var och en som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet.

8 §

Villkor för upplåtande av ledningsnät, programkanal och programtid

Ett ledningsnät kan för högst fem år åt gången upplåtas till den som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet samt en programkanal och programtid till den som utövar programverksamhet.

När ledningsnät, programkanal och programtid upplåts skall skäliga villkor och lika grunder iakttas i förhållande till alla dem som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet och dem som utövar programverksamhet, med beaktande av denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt koncessionsvillkoren.

10 §

Inhemska program

I koncessionen skall bestämmas en hur stor del av programmen som åtminstone skall vara av inhemskt ursprung. Minimiandelen program av inhemskt ursprung får dock inte fastställas så att den är mindre än 15 procent eller större än 50 procent av programtiden i fråga om den som utövar kabelsändningsverksamhet, beräknat för varje period om sex månader. Då villkoren uppställs, skall de som utövar kabelsändningsverksamhet bemötas lika, med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

12 §

Program via förmedlings satellit

Vad som stadgas i 9 och 10 §§ samt 11 §

Förslagen lydelse

3 kap

Användning av telenät och programkanal

6 §

Användning av telenät

Den som äger ett telenät och som tillåter att nätet används för kabelsändning är skyldig att för sådan upplåta en outnyttjad del av disponibelt telenät till var och en som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet.

8 §

Villkor för upplåtande av telenät, programkanal och programtid

Ett telenät kan för högst fem år åt gången upplåtas till den som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet samt en programkanal och programtid till den som utövar programverksamhet.

När telenät, programkanal och programtid upplåts skall skäliga villkor och lika grunder iakttas i förhållande till alla dem som har rätt att utöva kabelsändningsverksamhet och dem som utövar programverksamhet, med beaktande av denna lag och de stadganden och bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt koncessionsvillkoren.

10 §

Inhemska program

I koncessionen skall bestämmas en hur stor del av programmen som åtminstone skall vara av inhemskt ursprung. Minimiandelen program av inhemskt ursprung får dock inte fastställas så att den är mindre än 15 procent eller större än 50 procent av programtiden i fråga om den som utövar kabelsändningsverksamhet, beräknat för en period om ett år. Då villkoren uppställs, skall de som utövar kabelsändningsverksamhet bemötas lika, med beaktande av verksamhetens art och omfattning.

12 §

Program via satellit

Vad som stadgas i 9 och 10 §§ samt i 11 § 1

Gällande lydelse

1 och 2 mom. gäller *utländska program som utländska utövare av sändningsverksamhet förmedlar via en förmedlingssatellit*, om programmet vidaresänds samtidigt och oförändrat i en för ändamålet särskilt reserverad programkanal.

Föreslagen lydelse

och 2 mom. gäller inte program som förmedlas via en satellit, om programmet vidaresänds samtidigt och oförändrat i en för ändamålet särskilt reserverad programkanal. *De program och reklamslag som sänds från Finland via en satellit skall utformas i enlighet med bestämmelserna i det av Europeiska Gemenskapernas råd givna direktivet (89/552/EEG) om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utövandet av sändningsverksamhet för television.*

15 §

Anmälan om distribution av rundradiosändningar

Den som distribuerar rundradiosändningar är skyldig att innan distributionsverksamheten inleds till trafikministeriet anmäla den ursprungliga utsändaren och sändningens ursprungsland, nätets utsträckning samt vilka slags program sändningarna huvudsakligen innehåller. Anmälan skall likaså göras när de omständigheter som uppgifterna gäller förändras väsentligt.

16 §

Skyldighet att distribuera vissa rundradiosändningar

En utövare av kabelsändningsverksamhet är skyldig att distribuera

1) de rundradiosändningar som är avsedda för hela landet och

2) de andra rundradiosändningar av Oy Yleisradio Ab som är avsedda att tas emot inom koncessionsområdet för den som utövar kabelsändningsverksamhet.

Finns det inom samma kabelnät flera som utövar kabelsändningsverksamhet, skall dessa gemensamt se till att skyldigheten enligt 1 mom. fullgörs.

15 §

Anmälan om distribution av rundradiosändningar

Den som distribuerar rundradiosändningar är skyldig att innan distributionen inleds till *Teleförvaltningscentralen* anmäla den ursprungliga utsändaren och sändningens ursprungsland, nätets utsträckning samt vilka slags program sändningarna huvudsakligen innehåller. Anmälan skall likaså göras när de omständigheter som uppgifterna gäller förändras väsentligt.

16 §

Skyldighet att distribuera vissa rundradiosändningar

En utövare av kabelsändningsverksamhet är skyldig att i sitt *telenät som utnyttjas utan radiosändningar* distribuera

1) de rundradiosändningar som är avsedda för hela landet och

2) de andra rundradiosändningar av Oy Yleisradio Ab som är avsedda att tas emot inom koncessionsområdet för den som utövar kabelsändningsverksamhet.

Finns det inom samma *telenät* flera som utövar kabelsändningsverksamhet, skall dessa gemensamt se till att skyldigheten enligt 1 mom. fullgörs.

20 §

Rättelse av felaktig uppgift

Om utövaren av kabelsändningsverksamhet trots uppmaning inte sänder rättelse, har den som krävt rättelse rätt att väcka talan i Helsingfors rådstuvurätt för att vid vite ålägga denna att enligt 1 mom. göra rättelse av

Gällande lydelse

22 §

Trafikministeriets uppgifter

Det ankommer på trafikministeriet att övervaka att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser samt koncessionsvillkoren iakttas.

Trafikministeriet kan ålägga den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser eller mot något koncessionsvillkor att rätta saken.

Till förstärkande av åläggande och av förbud som avses i 25 § kan ministeriet förelägga vite. Över beslut genom vilket vite förläggs får besvär inte anföras.

Trafikministeriet skall förordna om betalning av ett vite.

26 §

Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som statsrådet fattat med stöd av 4 eller 24 § eller som trafikministeriet fattat med stöd av 1 § 2 mom. 6 punkten, 22 § 2 eller 4 mom. eller 25 § får sökas på det sätt som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50).

Föreslagen lydelse

22 §

Allmän styrning, utveckling och tillsyn

Den allmänna styrningen, utvecklingen och övervakningen av kabelsändningsverksamheten ankommer på trafikministeriet.

Det ankommer på *Teleförvaltningscentralen* att utöva tillsyn över att denna lag och med stöd av den utfärdade stadganden och bestämmelser samt koncessionsvillkoren iakttas.

Trafikministeriet eller *teleförvaltningscentralen* kan ålägga den som bryter mot denna lag eller med stöd av den utfärdade stadganden eller bestämmelser eller mot något koncessionsvillkor att rätta saken.

Till förstärkande av det åläggande som avses i 3 mom. kan trafikministeriet eller teleförvaltningscentralen förelägga vite och till förstärkande av det förbud som avses i 25 § kan trafikministeriet förelägga vite. Över beslut genom vilket vite förläggs får besvär inte anföras.

Den som *förlagt* vite skall förordna om betalning av det.

26 §

Sökande av ändring

Ändring i ett beslut som statsrådet fattat med stöd av 4 eller 24 §, trafikministeriet fattat med stöd av 1 § 2 mom. 6 punkten *och 25 § samt trafikministeriet eller Teleförvaltningscentralen fattat med stöd av 22 § 3 eller 5 mom.* får sökas på det sätt som stadgas i lagen om ändringssökande i förvaltningsärenden (154/50).

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagens 3 § 1 mom., 12 och 20 § 4 mom. träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

